

som sagt vil tage det i Diesyn. Dersom nogle af de ærede Medlemmer vilde tage disse Skabe i Diesyn, saa vil Geheimearchivaren vistnok gjøre dem opmærksomme paa, hvad der efter hans Formening taler for en Forandring deri; om de ville finde det tilfredsstillende, er naturligviis en ganske anden Sag; men jeg seer ikke, paa hvilken anden Maade der kan gives mere fyldestgjørende Oplysninger med Hensyn til det Spørgsmaal, om der er Trang til disse Skabe eller ikke. Hvorvidt der ved tidligere Udtalelser skulde være givet en bestemt Anthydning af, at der ikke mere skulde gjøres Fordring paa saadanne Skabe, tør jeg i dette Dieblit ikke sige noget Bestemt om, men jeg troer dog ikke, at der er sagt Andet end, for at tilveiebringe det Fornødne til Opbevarelsen af Sagerne, udfordredes der under alle Omstændigheder et Antal Skabe, som man vilde fordele paa 2 Aar, men deri kan ikke siges at ligge, at man har opgivet at gjøre Forandringer af Hensyn til Hensigtsmæssigheden. Om denne Hensigtsmæssighed er tilstede, om den er saa fremtrædende, at der er Anledning til at gaae ind paa den hele eller en Deel af Bevillingen, derom kan jeg ikke sige Andet, end hvad jeg har sagt, at den bedste Bet til at komme til Overbeviisning derom er ved at tage selve Gjenstandene i Diesyn.

Ordføreren: I det jeg fastholder, hvad jeg før tillod mig at udtale, skal jeg blot bemærke, at jeg ikke har reist nogen som helst Tvivl om, at hvad der er blevet forebragt fra Geheimearchivet, var aldeles rigtigt, jeg troer ikke, at der i mine Ord vil kunne findes nogen Tvivl desangaaende. Jeg troer gjerne, at det virkelig forholder sig saaledes, som oplyst er,

men jeg mener tilligemed Udvalgets Fleertal, at selv om det er saaledes, saa er der ikke tilstrækkelig Grund til at anskaffe disse Skabe.

Winther: Forsaavidt der skulde blive reist nogen Tvivl om, at det, jeg har anført, skulde være rigtigt, saa skal jeg, naar Sagen kommer til 3die Behandling, af de tidligere Finantsloves Bilag tillade mig at oplæse de Utringer, hvortil jeg sigtede, og de ville da vistnok fuldkommen retfærdiggjøre, hvad jeg her har sagt.

Kraiberg: Med Hensyn til Nr. 4 D. d. i Udvalgets Betænkning skal jeg bemærke, at ogsaa jeg i høi Grad anerkjender Nyttens af Sangunderviisning, saavel i Seminarierne som i Skolerne, navnlig fordi der derved muligviis kunde blive indvirket paa Kirkefanger, der som bekendt endnu staar meget flet her i Landet; naar det imidlertid her i Lovudkastet foreslaaes, at der skal gives 800 Rd. til en Sanginspecteur ved Skolelærerseminarierne og de offentlige Borger- og Almueskoler, saa vil man let indsee, at der egentlig kun menes Sanginspecteur ved Seminarierne, da det er naturligt, at en Sanginspecteur, som lønnes paa denne Maade, kun vil komme til meget faa af de øvrige Skoler omkring i Landet. Jeg troer nu, at man for 800 Rd. eller en mindre Sum godt kan tilveiebringe en saadan Inspection; jeg skal imidlertid hverken selv modsætte mig eller raade Andre til at nægte denne Sum, da den ikke er større, og især da Udvalget har foreslaaet, at det ikke bliver noget Embede, og man altsaa ved enhver Finantslovs Behandling er istand til at sige Nei dertil.